

pct., men det er jo vel at mærke over for dem, man kan nå ad pædagogisk vej. Men de, der lavede ballade den 7. november, mener hr. Knud Erik Hansen virkelig, at hvis de havde et arbejde, så ville de ikke gøre det, som de gjorde?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Nej, det ville de givet ikke. Men det, jeg snakker om, er det lange seje træk, som vi skal i gang med, hvor vi har brug for, at de unge med anden etnisk baggrund oplever, at vi faktisk tager imod dem.

Det, vi oplever med bøllerne på Nørrebro, er jo ekstremt på den måde, at de givet har oplevet det danske samfund på mange måder lave afvisninger, og de får nogle tanker og nogle forestillinger om det danske samfund, hvor man bagefter står tilbage og siger: Hvordan kan det være rigtigt? Hvordan kan det gå til, at nogen faktisk kan tænke på, at det, man laver på Nørrebro, er o.k.? Men det var situationen.

Det er klart, at der skal en anden indsats til over for dem, men dér, hvor vi i det lange, seje træk skal forsøge at undgå de optøjer, jamen så skal vi have fat i, at vi skal modtage de fremmede, dem, der kommer med en anden baggrund, på en hel anden måde, for det er generelt vores måde at modtage dem på, der skaber de her problemer, skaber de her konflikter.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen det er jo altid uhyre interessant, når Folketingets partier her i salen drøfter den lovgivning, som vedrører udlændinge i Danmark. Det er også en debat, som Dansk Folkeparti til hver en tid vil hilse velkommen, og vi har jo rejst debatten massevis af gange selv. Og med en forespørgsel, der er rejst til statsministeren, indenrigsministeren, arbejdsministeren og undervisningsministeren, er der jo et meget, meget bredt grundlag for en debat.

Forespørgslen er jo som sagt anmeldt før den seneste udvikling i udlændingepolitikken, og med den seneste tids nye holdning hos indenrigsministeren burde der også være rettet en forespørgsel til kolbøtteministeren, hvilket må være en bedre betegnelse end indenrigsministeren.

Regeringens politik på udlændingeområdet ligner simpelt hen en kolbøttefabrik. Der arbejdes i flere år på oplæg til en integrationslov, som ved tagelsen blev betegnet som en virkelig stramning. Det var Dansk Folkeparti be-

stemt ikke enig i, men det var jo det, den blev betegnet som, med skærpede krav til udlændinge, der skulle lære dansk, og som skulle have lavere betaling for deres ønske om at slå sig ned i Danmark, det her lille nordiske paradis.

Med indenrigsministerens tilbagetog i re-kordfart, der nu er offentliggjort, er en stor del af integrationsloven faldet til jorden – ja, faktisk det bærende element – og er blevet en eklatant fiasko for den minister, der blev hentet ind i Folketinget som Socialdemokratiets frelser i udlændingesammenhæng.

Kan regeringen få overblik over egne forslag? Det synes jeg ikke rigtigt den debat, vi har haft indtil nu, overhovedet tyder på. Sikke en gang forvirring, der har været dels fra indenrigsministeren og dels fra den socialdemokratiske ordfører med hensyn til, om der bliver trukket i den ydelse, man nu skal have, som er den samme som kontanthjælpen, når man påtager sig et arbejde, sådan som der gør for danskere.

Dansk Folkeparti føler sig aldeles ikke overbevist om, at der er afklaring på det punkt. Problemet er jo nok for Socialdemokratiet – heldigvis for os andre – at der er dyb uenighed i den socialdemokratiske folketingsgruppe. Hvis regeringen kan få overblik over egne forslag, så vil udlændinge fremover, så snart regeringens nye ændringer er gennemført – og det bliver uden Dansk Folkepartis stemmer – igen modtage, hvad danskerne modtager i bistandshjælp. Dansk Folkeparti finder det beklageligt.

Derudover vil de fremmede jo få alt det andet, de dér skattefri børnepenge, og det er store beløb, for de får som bekendt mange børn. De vil bevare deres krav på en bolig inden for 3 måneders ophold. Det synes jeg har været for lidt diskuteret i dag. Tænk engang, udlændinge, der kommer til Danmark, i løbet af 3 måneder skal der stilles en bolig parat til dem. Det er ikke, hvad danskere forventer; det er ikke hvad danskere får. Det er forskelsbehandling, så det batter.

Samtidig kan man få alle de her forskellige tilskud til det ene og det andet og det tredje. Det har man jo i øvrigt hele tiden kunnet få, også med den ydelse, der hidtil har været gældende. Man har kunnet henvende sig og stadig væk opretholde det, som tilhængerne af fjernel-sen af introduktionsydelsen nu siger: En levestandard, der svarede til danskernes. Sådan har det været.